

O czym należy pamiętać projektując zielen w ciągach komunikacyjnych:

2012-02-08

- najkorzystniejsze dla nasadzeń są pasma zieleni odpowiedniej szerokości tj. powyżej 3 m. Pojedyncze stanowiska ("okienka") mogą być sytuowane tylko wyjątkowo;
- przy szerokości pasm zieleni poniżej 3 m nie należy sadzić dużych drzew. Znacznie lepiej zastąpić je roślinnością okrywową lub niskimi krzewami na tle trawników, które spełniają rolę filtru zanieczyszczeń i zapobiegają wtórnemu pyleniu z powietrza;
- na szerokich pasach należy projektować drzewa i krzewy w układzie wielowarstwowym. Rozwiązanie takie powinno być stosowane szczególnie w sąsiedztwie zabudowy mieszkaniowej, zwłaszcza przy dużym natężeniu ruchu;
- w pasach zieleni przyulicznej celowe jest wprowadzenie większej liczby niewysokich krzewów lub roślin okrywowych zamiast trawników, które rosną słabo w zacienionych miejscach pod drzewami;
- w zieleni pasów drogowych nie powinno się sytuować ani kwietników (pełnią funkcję ozdobną), ani drzew iglastych (duża wrażliwość na zanieczyszczenia środowiska miejskiego);
- środkowe, rozdzielcze pasmo zieleni, usytuowane dla ochrony przeciwoślnościowej powinno być obsadzone przede wszystkim krzewami odpornymi na działanie spalin i soli (przeciwdziałanie gołodzi). Warunkiem skuteczności tej ochrony jest jej optyczna ciągłość i wysokość powyżej 150 cm;
- sadzenie zieleni wysokiej na terenie dużych rond i skrzyżowań powinno ograniczać się wyłącznie do krzewów w formie grup lub żywopłotów oraz okrywowej zieleni krzewiastej o wysokości poniżej 1 m;
- w przypadku torowisk prowadzonych w środkowym pasie jezdni towarzyszące im pasy zieleni niskiej powinny być wąskie, natomiast pasma wzdłuż chodników odpowiednio szerokie, celem wprowadzenia skutecznej wielowarstwowej zieleni izolacyjnej.